

Hebt u t al gehoord, Hendrik Haan uit Koog aan de Zaan heeft de kraan open laten staan Uren, nee dagen, of nee weken, of nee nou krijg nou toch,, maanden lang had hij de kraan open laten staan..

Toch Hendrik Haan? Hoe is t nou gegaan? ..

Nou T was maar even, t hele verhaal is overdreven, de keuken mat een tikkie nat, onverwijld gedweild.

Zo gebeurt, zo gedaan...

Alle roddelaars gingen vlug, teleurgesteld, naar huis terug.

Overdrijven zijn we heel erg goed in, vooral van een mug een olifant maken!!

Vorige week heb ik een al wat ouder boek van schrijver Willem Brakman ter hand genomen en weer eens gelezen. De titel is Een weekendje Oostende. Nou, op dat Oostende kun je lang wachten in dit boek.

Het bevat ingrediënten die vooral bij een vriend van mij passen. Maar die zaken zijn natuurlijk ook voor anderen interessant. Het meest aparte of in die tijd erg gewone is de aandacht voor het aan elkaar vertellen van goede verhalen. Die zijn wat overdreven of soms sterk overdreven. In dit boek noemen de hoofdpersonages dit ...verhalen. Zo kwam je de dag en de vroege avond door en ging dan meestal vroege bedde.

Waarom is dat zo interessant? Het boekverhaal speelt zich af in het interbellum, de tijd tussen 1918 en 1940. De mensen zitten in een langzame overgang met steeds meer industriële producten die de samenleving binnensijpelen. Het gaat over arme sloebers en elite in steden en over primitieve boerenmensen op het land. Het speelt zich in Nederland af, vooral in Scheveningen en Rotterdam en natuurlijk een stukje in Oostende, de plaatsnaam uit de titel.

Omdat men toentertijd vooral met praten en van horen zeggen gebeurtenissen besprak en wel of niet geloofde, was het vooral een orale samenleving. Niks geen telefoons, tv, radio of al die zwarte handapparatuur van tegenwoordig. De hoofdpersoon krijgt een nieuwe rijkere klasgenoot en ze trekken samen op. Er staan nogal wat uit de gratie geraakte Nederlandse woorden in dit boek, wat ik wel leuk vind.

Dit wordt aardig geïllustreerd door een verhaal dat moet worden verteld door een gearresteerde man aan de verzamelde agenten om hem heen. Hij was alleen maar gearresteerd omdat die mannen met de pet het hele verhaal wilden horen. Ze waren uitermate nieuwsgierig en dreigden het slachtoffer met zware straffenen te lang in de cel moeten blijven als hij zijn verhaal, en tevens zijn verdediging niet goed zou gebruiken.

Hoe mensen vroeger veel meer via verhalen het leven beleefden dan in het heden

Wat was er voorgevallen? De man had buiten en vlakbij zijn huis een ontklede vrouw op een balkon zien staan en was er onder op straat gaan staan en keek dus omhoog. Hij werd aldus beschuldigd van onzedelijk gedrag. Die vrouw was alweer naar binnen en hij moest zo duidelijk of zo plastisch mogelijk vertellen wat hij had gezien en waarom hij daar naar toe was gelopen.

Nou, hij dacht dat ze ging springen en vertelde zo precies mogelijk wat hij had gezien en dus ook over haar geslachtsdeel. Want daar ging het die agenten om en de man werd na zijn sappige verhaal maar weer vrijgelaten, omdat hij haar eigenlijk wilde redden. Zo kwam je toen de tijd door, door die verhalen aan te dikken over gebeurtenissen die tegenwoordig de pers niet eens zouden halen.

Leuk boek hoor.

Dit delen:

Facebook

X